

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Rok XXVI | Warszawa, dnia 10 stycznia 1949 r. | Nr 2

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA:

Poz. 3.

ZARZĄDZENIA:

Zarządzenie

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 30 grudnia 1948 r. o instrukcji radiofonicznej.

§ 1. W związku z wprowadzeniem z dn. 1.I. 1949 r. nowej taryfy radiofonicznej wchodzi w życie w tym samym terminie następująca instrukcja radiofoniczna regulująca usługi Przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" na rzecz p. p. „Polskie Radio" podana w załączniku.

§ 2. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 31 października 1946 r. o wprowadzeniu w życie insrukcji radiofonicznej (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 16, poz. 59) wraz z późniejszymi zmianami (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 11, poz. 23 z 1948 r.).

Minister Poczt i Telegrafów
Prof. dr inż. W. Szymanowski

Instrukcja radiofoniczna.

Załącznik do zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 30 grudnia 1948 r.

Rozdział 1.

Objaśnienia ogólne.

§ 1. Zezwolenie na prawo nabycia, posiadania i używania radiofonicznego urządzenia odbiorczego, zwane w dalszym ciągu niniejszej instrukcji zezwoleniem radiofonicznym, mogą otrzymać zarówno osoby fizyczne jak i osoby prawne (instytucje, firmy), jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej. Zezwolenie radiofoniczne jest imienne i nie może być odstąpione innej osobie, lub przepisane na inne nazwisko.

§ 2. Ubiegający się o wydanie zezwolenia radiofonicznego obowiązany jest wypełnić zgłoszenie na druku Nr 1314 i złożyć je we właściwym urzędzie p. t. Ubiegający się o przyznanie ulgowej opłaty radiofonicznej, lub o całkowite zwolnienie od opłat, powinien równocześnie dołączyć do zgłoszenia oświadczenie na druku Nr 1317. Obydwa te formularze są odpłatne.

§ 3. (1) Pod określeniem „urząd p. t." należy rozumieć „urząd pocztowy", „urząd pocztowo-telekomunikacyjny", „agencję pocztową" oraz „agencję pocztowo-telekomunikacyjną".

(2) Właściwym urzędem p. t. wydającym zezwolenie radiofoniczne, jest urząd p. t. ze służbą oddawczą, na którego obszarze pocztowym zainstalowane jest urządzenie radiofoniczne. Gdy zezwolenie jest terminowe (patrz § 7) właściwym jest urząd p. t., na terenie którego urządzenie radioodbiorcze zostało zgłoszone.

(3) W miejscowościach, w których znajduje się więcej urzędów p. t. zgłoszenie może być złożone w którymkolwiek urzędzie, z tym jednak, że urząd przyjmujący zgłoszenie jeżeli nie jest właściwy, zgłoszenie dosyła urzędowi właściwemu, po załatwieniu czynności wyszczególnionych w § 5.

Koszty dosłania zgłoszenia ponosi klient w wysokości opłaty za list zwykły; opłatę tę za-

licza urząd p. t. przez nalepienie na zgłoszeniu i unieważnieniu datownikiem znaczka pocztowego odpowiedniej wartości.

Rozdział 2.

Wydawanie zezwoleń radiofonicznych. (rejestracja radioabonentów).

§ 4. (1) Zgłoszenie o wydanie zezwolenia radiofonicznego powinno być wypełnione czytelnie pismem maszynowym, atramentem lub ołówkiem chemicznym.

W razie potrzeby urząd p. t. powinien dopomóc zgłaszającemu się w wypełnieniu zgłoszenia i oświadczenia.

(2) Prawdziwość danych zawartych w oswiadczeniu druk Nr 1317 powinna być stwierdzona w miastach przez administrację domu, a na wsi przez władze gminne.

(3) Osobę ubiegającą się o zainstalowanie głośnika, włączonego do państwowej radiofonicznej sieci rozdzielczej urząd p. t. kieruje do najbliższego kierownictwa radiowęzła, które wydaje druk zgłoszenia i po wypełnieniu go przez klienta, umieszcza na nim notatkę treści następującej: „Można wydać zezwolenie radiofoniczne od dnia . . . . . 194 . . r.“ oraz stawia odcisk stempla radiowęzła i podpis kierownika. Tak wypełnione zgłoszenie klient składa w urzędzie p. t., celem uzyskania zezwolenia. Kierownictwa radiowęzłów zaopatrują się w formularze zgłoszeń w urzędach p. t.

§ 5. (1) Wypełnione w ten sposób i złożone zgłoszenie urząd p. t. załatwia w następujący sposób:

a) sprawdza prawidłowość wpisów i zgodność z okazanymi dokumentami oraz oblicza wysokość opłat, wypełniając dolną część zgłoszenia. Numerację wydanych zezwoleń prowadzi urząd p. t. począwszy od Nr 1, zachowując stałą jej ciągłość bez względu na upływ czasu,
b) przyjmuje opłaty ustalone taryfą radiofoniczną (opłatę rejestracyjną i abonamentową),
c) wypełnia według danych na zgłoszeniu (płatny) druk Nr 1315 (zezwolenie radiofoniczne połączone z blankietem nadawczym PKO), druk ten na jednej stronie zawiera kartę ewidencyjną — na drugiej zaś stronie — zezwolenie radiofoniczne oraz blankiet PKO dla przekazywania pobranych opłat radiofonicznych na konto Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr I-4545. W wypadku wydania zezwolenia radiofonicznego na głośnik radiowęzłowy, należy u góry karty ewidencyjnej wpisać nazwę radiowęzła, który włączył głośnik do sieci radiowęzłowej,
d) wpisuje przyjętą wpłatę do wykazu dziennego wpłat czekowych PKO prowadzonego w przypadku większego ruchu w oddzielnym okienku wpłat,
e) wydaje klientowi potwierdzenie dla wpłacającego, połączonę z zezwoleniem radiofonicznym, a pozostałe odcinki blankietu PKO i połączoną z nimi kartę ewidencyjną dołącza do wykazu dziennego wpłat w obrocie czekowym,
f) wkłada załatwione zgłoszenie wraz z ewentualnym oświedczeniem druk Nr 1317 do oddzielnej teczki, a następnie broszuruje według kolejności numerów wydanych zezwoleń, względnie przesyła je do właściwego urzędu p. t., jeżeli abonent złożył zgłoszenie w urzędzie niewłaściwym (§ 3 ust. 3).

(2) Na dosyłanym zgłoszeniu urząd umieszcza w „uwagach“ adnotację: „Dosyła się urzędowi p. t. . . . . . według właściwości“. Dla własnej ewidencji zgłoszeń urząd dosyłający sporządza zastępczą kartę, podając na niej numer zezwolenia, nazwisko abonenta oraz datę i urząd dosłania.

Właściwy prząd p. t., po otrzymaniu z innego urzędu p. t., opatruje je własnym kolejnym numerem wydanych zezwoleń, podając obok swoją nazwę i włącza zgłoszenie do własnej ewidencji.

§ 6. Dostarczenie druków Nr Nr 1314, 1315 i 1317 urzędom p. t. oraz postępowanie z nimi odbywa się na zasadach, ustalonych dla innych pocztowych druków płatnych.

§ 7. Zezwolenie radiofoniczne jest bezterminowe. Zezwolenie wydaje się na określony termin tylko wtedy, gdy zgłaszający się nie może podać stałego adresu dla inkasowania opłat (np. wędrowne cyrki, kina itp.). Na zgłoszeniu, zezwoleniu i karcie ewidencyjnej należy wówczas u góry umieścić napis: „Terminowe — wygasa z dniem . . . . . .“. Opłaty abonamentowe od zezwolenia terminowego pobiera się za cały czas jego ważności. Ważność zezwolenia terminowego kończy się w ostatnim dniu miesiąca, za który uiszczono opłatę. Zezwolenie terminowe nie może być przedłużone.

§ 8. Na urządzenia radiofoniczne odbiorcze, które mają być zainstalowane w miejscach publicznych (place, skwery ulice, pasaże itp.), zainteresowany powinien uzyskać oprócz zezwolenia radiofonicznego także, uprzednio, zezwolenie władz administracyjnych.

§ 9. Ubiegający się o wydanie zezwolenia na korzystanie z urządzenia radiofonicznego w różnych, należących do niego lokalach, winien na każde z tych urządzeń uzyskać odrębne zezwolenie.

Jeżeli urządzenia radiofoniczne mają być założone nawet w jednym lokalu, składającym się jednak z pomieszczeń o różnym przeznaczeniu (np. lokal składa się z pomieszczenia prywatnego i sklepu, lub pomieszczenia prywatnego i pracowni itp.), ubiegający się musi uzyskać oddzielnie zezwolenie na urządzenie odbiorcze zainstalowane w każdym z tych pomieszczeń.

Rozdział 3.

Ewidencja abanentów radiofonicznych.

§ 10. (1) Do zakresu służby radiofonicznej urzędów p. t. oprócz wydawania zezwoleń ra-

diofonicznych, należy również ewidencja abonentów radiofonicznych.

(2) Ewidencję abanentów radiofonicznych stanowią zgłoszenia, ułożone w formie zeszytu wg kolejnej numeracji wydanych zezwoleń.

(3) Ponadto urzędy pocztowe sporządzają z końcem każdego miesiąca, na podstawie posiadanych zgłoszeń, zestawienie zmian w stanie ilościowym abanentów z podaniem ilości i rodzaju zarejestrowanych urządzeń radioodbiorczych. Zestawienie sporządzają urzędy pocztowe na druku Nr 1318 w dwóch egzemplarzach. Oryginał przesyłają urzędy p. t. do dnia 5-go następnego miesiąca do swoich urzędów obwodowych, te zaś z kolei sporządzają zestawienie, obejmujące dane z placówek całego obwodu łącznie z danymi własnego urzędu i przesyłają łączne zestawienie w terminie do dnia 10-go przełożonej Dyrekcji Okręgu P. i T. Ogólne zestawienie danych z Okręgu przedstawiają Dyrekcje Ministerstwu P. i T. na druku Nr 1318 w terminie do 20-go.

(4) W urzędach p. t. z większą ilością radioabonentów mogą być prowadzone dla ułatwienia ewidencji skorowidze alfabetyczne radioabonentów mogą być prowadzone dla ułatwiedzanie zestawienia zmian przewidzianych w ustępie poprzednim.

§ 11. (1) Urząd p. t. powinien przestrzegać, by zmiany danych umieszczonych na zezwoleniu radiofonicznym, mające znaczenie przy pobieraniu dalszych opłat abonamentowych, a mianowicie:

a) zmiany w urządzeniach radiofonicznych (z detektora na aparat lampowy itp.),
b) zmiany uprawnień osobistych do ulg,
c) zmiany w charakterze lokalu (np. zmiana mieszkania na pracownię),
d) zmiana adresu w tej samej miejscowości,
e) przeniesienie się do innej miejscowości, poza okręg doręczeń dotychczasowego urzędu p. t. oraz inne zmiany tego rodzaju

były zgłoszone przez abonenta we właściwym urzędzie p. t., w celu uzupełnienia zezwolenia radiofonicznego.

(2) Zmiany wymienione w ust. 1 w punktach a), b), c) i d) przeprowadza się za pomocą druku Nr 1316 „potwierdzenie zmian", który urząd p. t. wypełnia w 3-ch egzemplarzach przez kalkę. Jeden egzemplarz tego druku otrzymuje abonent, celem dołączenia do zezwolenia radiofonicznego, drugi przesyła urząd p. t. do Wydziału Ewidencji Abonentów Polskiego Radia w Warszawie, trzeci zaś — dołącza do zgłoszenia, na podstawie którego zostało wydane zezwolenie radiofoniczne.

(3) Abonent zgłaszający ustnie zmiany powinien podpisać wypełnione potwierdzenie zmian na wszystkich 3-ch egzemplarzach (przez kalkę). Zgłoszenie zmian nadesłane przez abonenta pisemnie dołącza się do 3-go egzemplarza potwierdzenia zmian.

§ 12. W przypadkach określonych (w § 11 ust. (1) p. e) należy żądać od abonenta zgłaszającego się do urzędu p. t. w nowym miejscu zamieszkania okazania posiadanego zezwolenia radiofonicznego i uiszczenia opłaty w podwójnej wysokości jak za zwykłą przesyłkę listową najniższej wagi.

Zgłoszenia zmiany przeprowadza urząd p. t. nowego miejsca zamieszkania abonenta w sposób określony w § 11 ust. 2 i 3 z tym, że okazane zezwolenie radiofoniczne zaopatruje własnym kolejnym numerem wydanych zezwoleń. Pobraną opłatę zalicza się na trzecim egzemplarzu druku Nr 1316, który urząd p. t. dołącza do własnej ewidencji zgłoszeń. Równocześnie urząd p. t. nowego miejsca zamieszkania abonenta winien zażądać od poprzedniego urzędu p. t. dosłania zgłoszenia, które po otrzymaniu i uzupełnieniu nowym numerem, wpisanym uprzednio na zezwoleniu, łączy z posiadanym egzemplarzem „potwierdzenie zmian" (§ 5 ust. 2).

§ 13. W razie zagubienia lub utracenia w inny sposób zezwolenia radiofonicznego, należy objaśnić abonenta, że obowiązany jest on do złożenia na piśmie właściwemu urzędowi p. t. odpowiedniego oświadczenia. Na podstawie takiego oświadczenia urząd p. t. wydaje duplikat na druku Nr 1315, ściśle według danych, zawartych w zgłoszeniu. Oprócz opłaty za blankiet druku Nr 1315 abonent winien uiścić taryfową należność w takiej samej wysokości, jak za wydanie poświadczenia nadania przesyłki (duplikat dowodu nadania); opłatę tę zalicza się przez nalepienie na oświadczeniu abonenta znaczków opłaty w odpowiedniej wysokości i unieważnienie ich datownikiem.

Oświadczenie abonenta dołącza urząd p. t. do zgłoszenia.

Na duplikacie zezwolenia należy umieścić u góry napis „duplikat", a część blankietu PKO nazwaną „potwierdzenie dla wpłacającego" połączone z drukiem zezwolenia, należy zakreślić na krzyż, oraz pozostałe zbędne części blankietu (kartę ewidencyjną) zniszczyć.

§ 14. Zgodnie z przepisami abonent zrzekający się posiadanego zezwolenia radiofonicznego winien zwrócić je właściwemu urzędowi p. t. W razie niemożności zwrócenia zezwolenia z powodu jego utraty, abonent składa odpowiednie pisemne oświadczenie. Zrzeczenie się potwierdza urząd p. t. na druku Nr 1316, wypełnionym w trzech egzemplarzach, z których jeden doręcza abonentowi, drugi przesyła do Wydziału Ewidencji Abonentów Polskiego Radia w Warszawie, trzeci zaś egzemplarz wraz ze zwróconym zezwoleniem, względnie oświadczeniem o zagubieniu, dołącza do zgłoszenia. Urząd p. t. obowiązany jest w każdym przypadku przyjąć zrzeczenie się zezwolenia radiofonicznego, należy jednak uprzedzić abonenta o obowiązku uiszczenia zaległych opłat abonamentowych włącznie za ten miesiąc, w którym nastąpiło zrzeczenie się.

§ 15. O cofnięcie zezwolenia radiofonicznego występuje Dyrekcja Polskiego Radia. Pismo o cofnięciu otrzymuje urząd p. t., celem doręczenia abonentowi za pokwitowaniem. Przy doręczeniu urząd p. t. powinien żądać zwrotu zezwolenia, lub złożenia pisemnego

oświadczenia abonenta, że zagubił zezwolenie lub tp. Do Dyrekcji Polskiego Radia urząd p. t. przesyła pokwitowanie klienta z otrzymania pisma o cofnięciu zezwolenia wraz z odebranym zezwoleniem, lub też zwraca (w razie niemożności doręczenia) pismo o cofnięciu z odpowiednimi uwagami. W obydwu przypadkach należy skreślić abonenta z ewidencji.

Rozdział 4.

Uiszczanie opłat abonamentowych.

§ 16. Rachunki na opłaty abonamentowe wystawia Wydział Ewidencji Abonentów Polskiego Radia w Warszawie. Rachunki te w połączeniu z blankietami nadawczymi na konto czekowe Ministerstwa Poczt i Telegrafów w PKO Nr I-4545 „Opłaty radiofoniczne" — będą wysyłane bezpośrednio abonentom.

Wpłaty powyższych należności dokonywane są na ogólnych zasadach, obowiązujących przy przyjmowaniu wpłat na konta czekowe w PKO.

§ 17. W razie nieodnalezienia abonenta pod wskazanym na rachunku adresem, należy dążyć do ustalenia nowego adresu i rachunek dosłać do nowego miejsca przeznaczenia.

§ 18. (1) Opłata abonamentowa może być przekazana na podane w § 16 konto Ministerstwa P i T. również za pomocą zwykłego blankietu nadawczego PKO w przypadkach nieotrzymania rachunku (zagubienia lub zniszczenia) jak również w razie chęci uiszczenia opłaty za pewien okres czasu z góry.

Należy żądać by abonent na odwrocie blankietu, w miejscu przeznaczonym na korespondencję zaznaczył za jaki okres, względnie z jakiego tytułu uiszcza opłatę, oraz podał numer, który jest wydrukowany na rachunkach przesyłanych przez Wydział Ewidencji Abonentów Polskiego Radia.

(2) Opłaty abonamentowe obowiązują abonenta od chwili uzyskania zezwolenia radiofonicznego, do ostatniego dnia tego miesiąca, w którym nastąpiło zrzeczenie się zezwolenia radiofonicznego (§ 14). Przerwy w opłatach abonamentowych są niedopuszczalne. Jeżeli abonent dla jakichkolwiek bądź powodów (np. oddanie aparatu do naprawy, dłuższa nieobecność itp.) chce przerwać opłacanie abonamentu radiofonicznego, to powinien zrzec się zezwolenia radiofonicznego w sposób przewidziany w § 14. Gdy abonent zamierza ponownie korzystać z urządzenia radioodbiorczego — obowiązany jest uzyskać nowe zezwolenie radiofoniczne w sposób przewidziany w rozdziale 2.

Rozdział 5.

Egzekwowanie opłat radiofonicznych.

§ 19. (1) O nieuiszczeniu opłat abonamentowych za trzy kolejno po sobie następujące miesiące, Dyrekcja Polskiego Radia w Warszawie powiadamia Ministerstwo P. i T. co miesiąc za pomocą wykazu nieuiszczonych i podlegających wyegzekwowaniu opłat abonamentowych, przedstawionego w dwóch egzemplarzach.

(2) Na podstawie wymienionego w ustępie poprzednim wykazu, Ministerstwo P. i T. przeprowadza cofnięcie zezwoleń radiofonicznych.

(3) Wyegzekwowane kwoty z tytułu nieuiszczonych opłat abonamentowych podlegają przekazaniu na konto czekowe w PKO Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr I-4545.

(4) Urząd p. t. wstrzymuje doręczenie decyzji o cofnięciu zezwolenia, jeżeli abonent udowodni, że zalegające opłaty zostały już uiszczone, oraz wpłaci na konto M. P. i T. Nr I-4545 koszty upomnienia.

§ 20. Jeżeli abonent, któremu zostało cofnięte zezwolenie radiofoniczne z powodu zalegania w opłatach, pragnie z powrotem uzyskać zezwolenie radiofoniczne, powinien zarejestrować się ponownie (rozdział 1 i 2), jednakże może to uczynić tylko wtedy, gdy zaległe opłaty zostały przezeń uiszczone.

Rozdział 6.

Kontrola uprawnień radiofonicznych.

§ 21. (1) Kontrolę zezwoleń radiofonicznych i radiofonicznych urządzeń odbiorczych przeprowadza p. p. Polskie Radio za pośrednictwem swoich pracowników.

(2) Urzędy p. t. udzielają funkcjonariuszom Polskiego Radia (kontrolerom) wszelkich wyjaśnień związanych z akcją wykrywania nielegalnych urządzeń.

§ 22. (1) Odszkodowania radiofoniczne, uiszczone dobrowolnie bądź wyegzekwowane na podstawie orzeczeń powiatowych władz administracji ogólnej, lub wyroków sądowych, w przypadku odwołania się od orzeczeń władz administracyjnych, powinny być wpłacane na konto czekowe PKO Nr I-4545 (opłaty radiofoniczne).

(2) Na konto PKO Nr I-4545 powinny być również wpłacane różnice opłat z tytułu korzystania z urządzenia radioodbiorczego, podlegającego wyższej opłacie taryfowej, niż podane w zezwoleniu, uiszczane zarówno dobrowolnie jak i wyegzekwowane.

Rozdział 7.

Postanowienia znaczenia przejściowego, oraz załączniki.

§ 23. (1) W związku z wejściem w życie z dniem 1 stycznia 1949 r. nowej taryfy, abonenci posiadający już zezwolenia nie są obowiązani do ich wymiany na nowe.

(2) Ponieważ jednak w nowej taryfie nastąpiły przesunięcia w zakresie uprawnień do ulg i warunków stosowania ulg, przeto wszyscy abonenci posiadający już zezwolenia radiofoniczne, pragnący korzystać z ulg zgodnie z nową taryfą muszą przesłać listem poleconym do Polskiego Radia, Wydział Ewidencji Abonenów w Warszawie, ul. Noakowskiego 20, należycie wypełnione i potwierdzone oświad-

czenia na druku Nr 1317 (A). Druk ten będzie przez Polskie Radio rozesłany bezpośrednio do wszystkich abonentów korzystających dotychczas z ulg. Abonenci, którzy dotychczas z ulg nie korzystali, a według nowej taryfy mają prawo do ulg — powinni zwrócić się do Polskiego Radia o formularze tego druku (adres j. w.).

(3) Osoby pragnące uzyskać dopiero zezwolenie radiofoniczne i mające prawo w myśl taryfy do korzystania z ulg, powinny przy zgłoszeniu o wydanie zezwolenia radiofonicznego (druk Nr 1314) dołączyć ponadto również właściwie wypełnione i potwierdzone oświadczenie na druku Nr 1317. Druk ten pozostaje wraz z zgłoszeniem w urzędzie p. t.

(4) Potwierdzenie oświadczeń na druku Nr 1317 lub Nr 1317 (A) dokonane być powinno zgodnie z objaśnieniami podanymi na formularzach tych druków oraz zgodnie z taryfą. Nienadesłanie oświadczeń wzoru Nr 1317 (A) w terminie podanym we wzorze spowoduje pobieranie dalszych opłat według taryfy normalnej.

§ 24. Ponieważ nowa taryfa ogłoszona jest ze spóźnieniem — zastosowanie wyższych opłat normalnych i ulgowych dozna również opóźnienia. Rachunki za miesiąc styczeń 1949 roku zostały rozesłane wg taryfy obowiązującej do 31.XII.1948 r. Natomiast rachunki za miesiąc luty 1949 r. będą rozesłane z podaniem opłat nowej taryfy za miesiąc luty, wraz z dopłatą za miesiąc styczeń, równą różnicy opłat należnych wg taryfy dawnej i nowej.

§ 25. W załączeniu podany jest przedruk obowiązującej od dnia 1 stycznia 1949 r. taryfy radiofonicznej, wraz z uwagami zawierającymi wyjaśnienia do poszczególnych punktów.

Urzędy p. t. powinny zapoznać się dokładnie z treścią nowej taryfy w szczególności zwracając uwagę na postanowienia wprowadzające zmiany opłat ulgowych (uprawnień i warunków stosowania). Zmian w stosunku do taryfy poprzednio obowiązującej doznały wszystkie opłaty normalne i ulgowe; wszyscy dotychczasowi klienci otrzymują od P. Radia przy rachunkach za miesiąc luty 1949 r. wkładki podające w osobnej tabliczce zmianę kwot zasadniczych opłat.

W szczególności należy zwrócić uwagę na następujące zmiany warunków stosowania opłat, wprowadzonych przez nową taryfę: nowy sposób ustalania taryf ulgowych dla rolników, szersze zastosowanie ulg dla osób korzystających z zaopatrzenia emerytalnego, wprowadzenie ulg dla słuchaczy wyższych uczelni, objęcie normalną opłatą urządzeń radiofonicznych w pomieszczeniach użytkowych zakładów i przedsiębiorstw, szersze określenie uprawnień inwalidzkich, wprowadzenie osobnych opłat od słuchawek zainstalowanych w szpitalach, skasowanie wszelkich ulg, nieobjętych taryfą z 1.I.1949 r. ogłoszoną w Monitorze Polskim.

Również należy zwrócić szczególną uwagę na objaśnienia podane w taryfie do pp. 4, 7, 11 i 13.

§ 26. W związku z wejściem w życie z dn. 1 stycznia 1949 r. instrukcji radiofonicznej obowiązują następujące druki:

1) Nr 1314 — zgłoszenie o wydanie zezwolenia radiofonicznego na urządzenie radioodbiorcze (druk płatny),
2) Nr 1315 — zezwolenie radiofoniczne i karta ewidencyjna (połączone z blankietem nadawczym PKO — druk płatny),
3) Nr 1316 — potwierdzenie zmian do zezwolenia radiofonicznego,
4) Nr 1317 — oświadczenie w celu uzyskania ulgowego abonamentu radiofonicznego (druk płatny),
5) Nr 1318 — zestawienie zmian w stanie ilościowym abanentów radiofonicznych.

TEKST TARYFY RADIOFONICZNEJ

ogłoszonej w Monitorze Polskim CZ. A. z 1949 r. Nr. A. — 1, poz. 1. wraz z objaśnieniami.

Poz.	Rodzaj świadczenia	Opłata w złotych	
		miesięczna (abonamentowa)	jednorazowa (rejestracyjna)
1	**Opłaty abonamentowe normalne.**		
	Za prawo posiadania radiofonicznych urządzeń odbiorczych, zainstalowanych w lokalach mieszkalnych (obiektach ruchomych):		
	a) za każdy radioodbiornik z lampami katodowymi . . .	550	550
	b) za każdy punkt odbiorczy odprowadzony z innego mieszkania	250	250
	c) za każdy radioodbiornik bez lamp katodowych (detektor) .	250	250
	d) za każdy głośnik zasilany z radiowęzła lub z terenowego zbiorowego urządzenia radiowego pobierający moc do 0.5 W oraz za każdy głośnik wszelkiej mocy, zasilany z lokalnego zbiorowego urządzenia radiowego	250	—
	e) za każdy głośnik zasilany z radiowęzła, pobierający moc powyżej 0.5 W, lecz nie więcej niż 5 W	600	—

Poz.	Rodzaj świadczenia	Opłata w złotych miesięczna (abonamentowa)	Opłata w złotych jednorazowa (rejestracyjna)
	f) za każdy głośnik zasilany z radiowęzła, pobierający moc powyżej 5 W — opłata pobierana będzie według indywidualnej umowy w zależności od rodzaju urządzenia . .	—	—
2	Za prawo posiadania radiofonicznych urządzeń odbiorczych, zainstalowanych w pomieszczeniach użytkowych (obiektach ruchomych) instytucji, zakładów i przedsiębiorstw (biura, warsztaty, magazyny, sklepy, lokale i tereny rozrywkowe, gastronomiczne, restauracje, cukiernie itp.), oraz w innych miejscach niż wymienionych w poz. 1:		
	a) za każdy radioodbiornik z lampami katodowymi . . .	1.000	1.000
	b) za każdy punkt odbiorczy odprowadzony z innego pomieszczenia	500	500
	c) za każdy radioodbiornik bez lamp katodowych (detektor) .	500	500
	d) za każdy głośnik zasilany z radiowęzła lub z terenowego zbiorowego urządzenia radiowego, pobierający moc do 0.5 W, oraz za każdy głośnik wszelkiej mocy, zasilany z lokalnego zbiorowego urządzenia radiowego	500	—
	e) za każdy głośnik zasilany z radiowęzła pobierający moc powyżej 0.5 W, lecz nie więcej niż 5 W	1.000	—
	f) za każdy głośnik zasilany z radiowęzła, pobierający moc powyżej 5 W — opłata pobierana będzie według indywidualnej umowy w zależności od rodzaju urządzenia . .		—
	Opłaty abonamentowe ulgowe.		
3	Z abonamentu ulgowego korzystają osoby i instytucje podane w pp. 4 i 5 na warunkach wskazanych w tych punktach. Opłaty wynoszą:		
	a) za każdy radioodbiornik z lampami katodowymi . . .	250	250
	b) za każdy punkt odbiorczy odprowadzony z innego mieszkania lub też pomieszczenia	80	80
	c) za każdy radioodbiornk bez lamp katodowych (detektor) .	100	100
	d) za każdy głośnik zasilany z radiowęzła lub z terenowego zbiorowego urządzenia radiowego, pobierający moc do 0,5 W, oraz za każdy głośnik wszelkiej mocy, zasilany z lokalnego zbiorowego urządzenia radiowego	80	—
	e) za każdy głośnik zasilany z radiowęzła, pobierający moc powyżej 0,5 W, lecz nie więcej niż 5 W	200	—
	f) za każdy głośnik zasilany z radiowęzła, pobierający moc powyżej 5 W — opłata pobierana będzie według indywidualnej umowy w zależności od rodzaju urządzenia . .	—	—
4	Z abonamentu ulgowego za prawo posiadania radiofonicznych urządzeń odbiorczych, zainstalowanych w lokalach mieszkalnych (obiektach ruchomych) korzystają:		
	a) pracownicy państwowi i samorządowi,		
	b) pozostający w stosunku najmu pracy, jeżeli jest to główna podstawa ich utrzymania,		
	c) posiadacze gospodarstw rolnych o podstawie opodatkowania nieprzekraczającej równowartości 100 kwintali żyta w stosunku rocznym,		
	Uwaga: w grę wchodzi podstawa opodatkowania podatkiem gruntowym.		

Poz.	Rodzaj świadczenia	Opłata w złotych miesięczna (abonamentowa)	Opłata w złotych jednorazowa (rejestracyjna)
	d) wojskowi w służbie czynnej, e) osoby pobierające zaopatrzenie emerytalne, **Uwaga:** przez osoby pobierające zaopatrzenie emerytalne, należy rozumieć emerytów, pobierających zaopatrzenia z funduszów publicznych i Ubezpiecz. Społecznej oraz wdowy i sieroty po nich. f) zwyczajni słuchacze szkół wyższych w wieku do lat 30-tu. Osoby wymienione w p. 4 nie korzystają z abonamentu ulgowego, jeżeli są one płatnikami podatku obrotowego.		
5	Z abonamentu ulgowego korzystają ponadto: a) szpitale państwowe, samorządowe i społeczne zakłady naukowe, wychowawcze, dobroczynne i opiekuńcze, za prawo posiadania radiofonicznych urządzeń odbiorczych w ogólnych pomieszczeniach (obiektach ruchomych użytkowych), b) świetlice instytucji, zakładów i przedsiębiorstw państwowych, samorządowych, spółdzielczych, świetlice Wojska Polskiego, Milicji Obywatelskiej, stowarzyszeń, związków zawodowych, kulturalno-oświatowych, sportowych, politycznych oraz świetlice fabryk i przedsiębiorstw prywatnych.		
6	Za każdy punkt odbiorczy na słuchawki, zasilany z radiowęzła lub lokalnego zbiorowego urządzenia radiowego, zainstalowany w szpitalach państwowych, samorządowych lub społecznych pobiera się opłatę	40	40
7	Od opłat abonamentowych mogą być zwolnieni inwalidzi wojenni i inwalidzi wojskowi, jeżeli oprócz zaopatrzenia, pobieranego z funduszów publicznych, nie posiadają innych źródeł utrzymania, tudzież osoby ociemniałe, jeżeli wykażą się świadectwem ubóstwa. **Uwaga:** przez inwalidów wojennych należy rozumieć: byłych żołnierzy, którzy w związku ze służbą wojskową w czasie wojny utracili zdrowie, a przez inwalidów wojskowych gdy utrata zdrowia nastąpiła w służbie wojskowej w czasie pokoju w związku z pełnieniem służby wojskowej oraz inne osoby, które podlegają ustawie o zaopatrzeniu inwalidzkim. Inwalidzi wojenni i wojskowi obowiązani są, oprócz złożenia oświadczenia na druku Nr 1317 przedstawić zaświadczenie inwalidztwa ze Związku Inwalidów Wojennych R. P., stwierdzające, że dana osoba jest inwalidą i że poza zaopatrzeniem inwalidzkim nie ma innych źródeł utrzymania. Ociemniali i niewidomi obowiązani są oprócz złożenia oświadczenia na druku Nr 1317 lub 1317A, przedstawić zaświadczenie ślepoty, wydane przez Związek Pracowników Niewidomych, lub Związek Ociemniałych Żołnierzy R. P., które stwierdza zarazem stan niezamożności.		
	Opłaty rejestracyjne za wydanie zezwolenia radiofonicznego.		
8	Opłata rejestracyjna jest pobierana jednorazowo przy wydaniu zezwolenia radiofonicznego w wysokości jednomięsięcznego abonamentu danej kategorii.		

Poz.	Rodzaj świadczenia	Opłata roczna w złotych
9	Głośniki przyłączone do radiowęzłów i zbiorowych urządzeń radiowych nie podlegają opłacie rejestracyjnej.	
	Opłaty za założenie punktu odbiorczego radiofonii przewodowej.	
10	Opłaty za założenie punktu odbiorczego (doprowadzenie i głośnik lub słuchawki) pobiera się w wysokości kosztów własnych Polskiego Radia.	
	Opłaty za zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstw radiotechnicznych.	
11	Opłaty za wydawanie przedsiębiorstwom radiotechnicznym zezwoleń na wytwarzanie, naprawę lub sprzedaż sprzętu radiotechnicznego wynoszą:	
	a) dla wytwórni sprzętu radiotechnicznego oraz dla warsztatów trudniących się naprawą sprzętu	6.000
	b) dla przedsiębiorstw i sklepów zajmujących się sprzedażą radiosprzętu	12.000
	Opłaty te pobierane są z góry za cały rok kalendarzowy; gdy jednak zezwolenie wydaje się dopiero w drugim półroczu kalendarzowym — pobiera się połowę tych opłat.	
	U w a g a: opłaty z poz. 11 **a** i **b** pobiera bezpośrednio Polskie Radio.	
	Różne postanowienia taryfowe.	
12	Opłaty radiofoniczne pobiera się z góry. Jeżeli zezwolenia udzielono najdalej do dnia 15-go włącznie, opłatę pobiera się za cały ten miesiąc. Jeżeli zezwolenie zostało udzielone po dniu 15-ym miesiąca, opłatę pobiera się poczynając od dnia 1-go następnego miesiąca.	
	Zasady te stosuje się również w wypadkach zgłoszenia zmian w urządzeniach radioodbiorczych, które powodują zmianę wysokości opłat radiofonicznych.	
	Nadpłacone sumy zalicza się na poczet abonamentu za dalsze miesiące.	
13	Zezwolenie na prawo posiadania radiofonicznych urządzeń odbiorczych, zainstalowanych w lokalach mieszkalnych (obiektach ruchomych) wydaje się lokatorowi głównemu lub sublokatorowi. Lokator główny lub sublokator zasadniczo uprawniony do korzystania z ulg — nie może korzystać z abonamentu ulgowego, jeżeli wspólnie z nim zamieszkuje osoba będąca płatnikiem podatku obrotowego.	
14	Stosowanie jakichkolwiek ulg nieprzewidzianych w niniejszej taryfie jest niedozwolone.	

Adres Redakcji i Admin.: Ministerstwo Poczt i Telegrafów Warszawa, pl. Małachowskiego 2.
Wpłaty za Dziennik Taryf należy uskuteczniać na konto czekowe P. K. O. Nr I — 3000.
Prenumerata za I-szy kwartał wynosi 200 zł.

Druk PWZG. Warszawa, Tamka 3. 90C0 Zam. 101 B-68660 **Cena 15 zł**